

απομέσα

απομέσα, η, ουσ. [<από + μέσα], (στη γλώσσα της αργκό) **α.** η φυλακή: «πέρασαν τώρα τρία χρόνια που είναι στην απομέσα». **β.** η εσωτερική τσέπη, ιδίως του σακακιού: «πήρε το φάκελο και τον έχωσε στην απομέσα του σακακιού του».

- *βάζω στην απομέσα*, **α.** φυλακίζω: «μετά την απολογία του τον έβαλαν στην απομέσα». **β.** κερδίζω πολλά χρήματα: «απ' αυτή τη δουλειά έβαλα καλά λεφτά στην απομέσα». Από το ότι, όταν κουβαλάει κάποιος πολλά χρήματα επάνω του, για περισσότερη ασφάλεια τα βάζει στην εσωτερική τσέπη του σακακιού του.

- *μπαίνω στην απομέσα*, φυλακίζομαι: «μια φορά μπήκε στην απομέσα και κατάλαβε τι θα πει ελευθερία».

- *ρίχνω στην απομέσα*, βλ. φρ. *βάζω στην απομέσα*.

- *ρίχνω στην απομέσα (κάτι)*, κρατώ στην κατοχή μου κάτι που δε μου ανήκει, κατακρατώ, οικειοποιούμαι κάτι: «του 'δωσα μερικά λεφτά να τα δώσει στον τάδε που τα είχε ανάγκη, κι αυτός τα 'ριξε στην απομέσα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας